

UCHWAŁA NR XXVI.256.2026
RADY MIEJSKIEJ W BOGUCHWALE

z dnia 28 maja 2026 r.

**w sprawie skargi z dnia 22 kwietnia 2026 r. przekazanej przez Wojewodę Podkarpackiego
dotyczącej działalności Burmistrza Boguchwały.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 662) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 1691 ze zm.), po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Boguchwale, Rada Miejska w Boguchwale uchwała, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną skargę z dnia 22 kwietnia 2026 r., przekazaną przez Wojewodę Podkarpackiego, dotyczącą działalności Burmistrza Boguchwały w zakresie spraw związanych z nieruchomościami oznaczonymi numerami ewidencyjnymi 2488/4 położoną w Niechobrzu oraz 1159/1 i 1162 położonymi w Nosówce.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej w Boguchwale, zobowiązując go do przesłania Skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej
w Boguchwale

Piotr Pustelny

UZASADNIENIE

W dniu 29 kwietnia 2026 r. do Rady Miejskiej w Boguchwale wpłynęło pismo Wojewody Podkarpackiego przekazujące zgodnie z właściwością skargę z dnia 22 kwietnia 2026 r., uzupełnioną następnie pismem Skarżącego z dnia 6 maja 2026 r., dotyczącą działalności Burmistrza Boguchwały w zakresie spraw związanych z nieruchomościami oznaczonymi numerami ewidencyjnymi 2488/4 położoną w Niechobrzu oraz 1159/1 i 1162 położonymi w Nosówce.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej działalności burmistrza jest rada gminy.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Boguchwale skierował skargę do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji celem przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego. Komisja dokonała analizy treści skargi, jej uzupełnienia oraz całości korespondencji prowadzonej pomiędzy Skarżącym a Gminą Boguchwała, w tym pism Skarżącego z dnia 30 listopada 2025 r., 14 stycznia 2026 r., 11 lutego 2026 r., 24 kwietnia 2026 r. oraz 6 maja 2026 r., a także odpowiedzi Gminy z dnia 29 grudnia 2025 r., 9 lutego 2026 r. i 23 kwietnia 2026 r. Komisja na posiedzeniu w dniu 26 maja 2026 r. odebrała dodatkowo wyjaśnienia Zastępcy Burmistrza Boguchwały oraz zapoznała się ze stanowiskiem obsługi prawnej Gminy Boguchwała odnoszącym się do zarzutów podniesionych w skardze.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego Komisja nie stwierdziła, aby działania Burmistrza Boguchwały nosiły znamiona bezczynności, przewlekłości lub nienależytego wykonywania zadań w rozumieniu art. 227 k.p.a.

W zakresie działki nr 1159/1 w Nosówce ustalono, że Gmina pozostawała ze Skarżącym w bieżącym kontakcie i wielokrotnie udzielała wyjaśnień dotyczących sposobu oraz terminu wykonania prac porządkowych.

W piśmie z dnia 29 grudnia 2025 r. znak RMP.6823.33.2025 Gmina poinformowała Skarżącego, że uprzątnięcie kruszywa z południowo-zachodniego narożnika działki nr 1159/1 przy granicy z działkami nr 1161/4 oraz 1162 zostanie wykonane w 2026 r. przy udziale uprawnionego geodety, wskazując jednocześnie, że konieczność przesunięcia terminu realizacji wynika z potrzeby rozpisania ofert oraz wyboru geodety obsługującego Gminę w nowym roku kalendarzowym. W tym samym piśmie wskazano, że podpisanie umów z nowym wykonawcą prac gminnych nastąpi w I kwartale 2026 r., a po ich zawarciu prace terenowe zostaną wykonane niezwłocznie.

Następnie w piśmie z dnia 9 lutego 2026 r. Gmina ponownie poinformowała Skarżącego, iż uprzątnięcie kruszywa zostanie wykonane w 2026 r. przy udziale uprawnionego geodety, podtrzymując wcześniejsze stanowisko dotyczące konieczności wyboru wykonawcy prac geodezyjnych.

Kolejno w piśmie z dnia 23 kwietnia 2026 r. Gmina wskazała, iż uprzątnięcie kruszywa zostanie wykonane po wznowieniu punktów granicznych na styku działek, a w dniu 23 kwietnia 2026 r. zlecono wykonanie prac geodezyjnych. Jednocześnie poinformowano Skarżącego, że o terminie realizacji prac terenowych zostanie powiadomiony odrębnym pismem.

W tym samym piśmie z dnia 23 kwietnia 2026 r. Gmina wyjaśniła również, że granica pomiędzy nieruchomością gminną nr 1162 a działką nr 1159 została ustalona w toku postępowania rozgraniczeniowego wszczętego postanowieniem Urzędu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 11 maja 1994 r. sygn. G-I-60110/3/4/94. Wskazano ponadto, że postępowanie zakończyło się podpisaniem aktu ugody oraz wydaniem decyzji z dnia 15 grudnia 1994 r. o umorzeniu postępowania rozgraniczeniowego.

W zakresie zarzutów dotyczących naliczania podatku od nieruchomości należy wskazać, iż podatek naliczany był zgodnie z powierzchnią nieruchomości ujawnioną w ewidencji gruntów i budynków

prowadzonej przez Starostwo Powiatowe. Organ podatkowy ustala bowiem podstawę opodatkowania w oparciu o dane wynikające z ewidencji gruntów i budynków.

Ponadto, powierzchnia działki nr 1159/1 nie uległa zmianie w wyniku postępowania rozgraniczeniowego zakończonego w 1994 r., co wynika wprost z protokołu granicznego sporządzonego w dniu 12 lipca 1994 r. Zmiana powierzchni nieruchomości nastąpiła dopiero w wyniku ustalenia granic przeprowadzonego z inicjatywy Skarżącego na podstawie operatu technicznego przyjętego do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w dniu 13 sierpnia 2021 r.

W odniesieniu do działki nr 2488/4 położonej w Niechobrze ustalono, iż Gmina podejmowała działania zmierzające do polubownego uregulowania stanu prawnego nieruchomości zajętej pod drogę gminną.

W piśmie z dnia 29 grudnia 2025 r. Gmina poinformowała Skarżącego, iż podtrzymuje stanowisko przedstawione wcześniej w piśmie z dnia 13 listopada 2025 r. oraz wskazała, że jedynym możliwym rozwiązaniem ze strony Gminy jest podział nieruchomości i następnie wykup części nieruchomości zajętej pod drogę publiczną nr 108179R. Jednocześnie wskazano, że wysokość odszkodowania za zajętą część nieruchomości zostanie określona na podstawie protokołu uzgodnień ze Skarżącym jako właścicielem nieruchomości.

Tożsame stanowisko zostało przedstawione również w piśmie z dnia 9 lutego 2026 r., w którym Gmina wskazała, iż proponowane wcześniej nieruchomości na zamianę nie spełniały oczekiwań Skarżącego, wobec czego jedynym możliwym rozwiązaniem pozostaje podział i wykup części nieruchomości za stosownym odszkodowaniem.

Następnie w piśmie z dnia 23 kwietnia 2026 r. Gmina ponownie podtrzymała swoje stanowisko, wskazując, że wysokość odszkodowania za część nieruchomości zajętej pod drogę zostanie ustalona na podstawie uzgodnień ze Skarżącym lub operatu szacunkowego sporządzonego przez rzeczoznawcę majątkowego.

Jednocześnie w tym samym piśmie z dnia 23 kwietnia 2026 r. Gmina szczegółowo odniosła się do podnoszonej przez Skarżącego kwestii zamiany nieruchomości, wyjaśniając, że nieruchomości znajdujące się w Specjalnej Strefie Ekonomicznej w Boguchwale przeznaczone są zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę przemysłowo-produkcyjną oraz usługi komercyjne, a potencjalni nabywcy zobowiązani są do ich zagospodarowania zgodnie z przeznaczeniem planistycznym. Wskazano również, że wydzielenie działki odpowiadającej powierzchni ok. 0,09 ha byłoby niezgodne z obowiązującymi przepisami oraz że nieruchomości objęte procedurą sprzedaży nie są podobne do nieruchomości Skarżącego.

Należy również zwrócić uwagę, iż droga przebiegająca przez działkę nr 2488/4 funkcjonuje w istniejącym przebiegu od kilkudziesięciu lat i od wielu lat pozostaje faktycznie użytkowana jako droga publiczna. Okoliczność ta wskazuje na wieloletni oraz utrwalony charakter istniejącego stanu faktycznego, który powstał na długo przed wszczęciem korespondencji prowadzonej obecnie przez Skarżącego.

W zakresie działki nr 1162 w Nosówce ustalono, iż Gmina przekazywała Skarżącemu informacje dotyczące prowadzonych postępowań administracyjnych oraz ich aktualnego etapu.

W piśmie z dnia 9 lutego 2026 r. Gmina poinformowała Skarżącego, że postępowanie rozgraniczeniowe dotyczące działki zostało przekazane do rozpoznania Wójtowi Gminy Lubenia zgodnie z postanowieniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie znak SKO.4160/2/2025 z dnia 31 października 2025 r. Wskazano także, że na dzień sporządzenia pisma brak było informacji o wszczęciu lub odmowie wszczęcia postępowania przez Wójta Gminy Lubenia.

Następnie w piśmie z dnia 23 kwietnia 2026 r. Gmina poinformowała Skarżącego, iż w dniu 12 lutego 2026 r. Wójt Gminy Lubenia wydał decyzję znak GG.6830.2.2025 o umorzeniu postępowania rozgraniczeniowego, natomiast wobec wniesionego odwołania sprawa została w dniu 3 kwietnia 2026 r. przekazana do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie.

Ustalono również, że Gmina udzielała Skarżącemu informacji dotyczących materiału użytego do przebudowy drogi nr 1162.

W piśmie z dnia 29 grudnia 2025 r. Gmina wskazała, że jako podbudowę drogi użyto odpadów powstałych w procesie wytwarzania odlewów w wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego PZL-Rzeszów. Jednocześnie poinformowano, iż Gmina posiada „Ocenę szkodliwości odpadów powstałych w procesie wytwarzania odlewów w wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego PZL-Rzeszów” opracowaną przez Akademię Górniczo-Hutniczą im. Stanisława Staszica w Krakowie, a ocena ta potwierdza, że przedmiotowe odpady nie są niebezpieczne. Wskazano również, że po wbudowaniu odpadów postępowanie w sprawie ich szkodliwości prowadził Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Rzeszowie.

Tożsame informacje zostały przekazane także w piśmie z dnia 9 lutego 2026 r.

Odnosząc się do twierdzeń Skarżącego dotyczących priorytetów inwestycyjnych Gminy Boguchwała oraz sposobu gospodarowania mieniem komunalnym, należy podnieść, iż okoliczności te pozostają bez wpływu na ocenę zasadności skargi rozpatrywanej w trybie działu VIII k.p.a. Realizacja inwestycji rekreacyjnych, infrastrukturalnych lub gospodarczych należy do ustawowych zadań własnych gminy i odbywa się w ramach kompetencji organów Gminy określonych przepisami prawa oraz uchwałami budżetowymi podejmowanymi przez Radę Miejską. Nie bez znaczenia jest również fakt, że część spraw podnoszonych przez Skarżącego jest przedmiotem odrębnych postępowań administracyjnych lub potencjalnych roszczeń cywilnoprawnych, których rozstrzygnięcie należy do właściwych organów administracji albo sądów powszechnych, a nie do Rady Miejskiej rozpoznającej skargę w trybie działu VIII k.p.a.

Zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje, że Gmina udzielała Skarżącemu odpowiedzi na kierowaną korespondencję, przekazywała informacje o stanie prowadzonych spraw oraz podejmowała czynności zmierzające do ich rozwiązania.

Podkreślenia wymaga również, iż znaczna część zarzutów podnoszonych w skardze dotyczy oczekiwanego przez Skarżącego sposobu zakończenia sporu dotyczącego nieruchomości, w szczególności żądania dokonania zamiany gruntów lub przywrócenia stanu poprzedniego. Postępowanie skargowe prowadzone w trybie działu VIII k.p.a. nie służy jednak rozstrzygnięciu sporów własnościowych, ustaleniu przebiegu granic nieruchomości ani przesądzeniu zasadności ewentualnych roszczeń cywilnoprawnych.

Zgodnie z art. 227 k.p.a. przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw. Przeprowadzone postępowanie wyjaśniające nie potwierdziło jednak, aby Burmistrz Boguchwały dopuścił się działań lub zaniechań uzasadniających uznanie skargi za zasadną.

Należy ponadto zwrócić uwagę, iż znaczna część kierowanej przez Skarżącego korespondencji powiela tożsame zarzuty, twierdzenia oraz żądania, które były już przedmiotem wcześniejszych wyjaśnień udzielanych przez Gminę Boguchwałę w pismach z dnia 29 grudnia 2025 r., 9 lutego 2026 r. oraz 23 kwietnia 2026 r.

W toku postępowania nie stwierdzono, aby Skarżący przedstawiał nowe okoliczności faktyczne lub prawne, które nie byłyby wcześniej analizowane przez właściwe komórki organizacyjne Urzędu Miejskiego w Boguchwale. Sam brak akceptacji stanowiska organu przez Skarżącego nie może być utożsamiany z obowiązkiem każdorazowego ponownego prowadzenia identycznego postępowania wyjaśniającego ani świadczyć o bezczynności organu.

Mając powyższe na uwadze, Rada Miejska w Boguchwale uznała skargę za bezzasadną.

Pouczenie

Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a Skarżący ponowi skargę bez

wskazania nowych okoliczności, organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia Skarżącego.